

## Editörden | From the Editor

### Özgür Yaren'in Sunuşu | Editor's Preface

*sinecine*'nin Haziran 2025 sayısı, şaşırtıcı bir yazı trafiği ve derginin paydaşlarını kaygılandıran uzunca bir aranın ardından okurla buluşuyor. Editör kurulunda olup bu trafiği izlemek çok öğretici oluyor. Yağmacı yayınlar kadar dikkat çekmeyen, tek motivasyonu mesleki kayırma olan dergilerin kronizm ve patronaj mekanizması çalışmaların niteliğinde ve değerlendirme süreçlerinde sessizce norm haline geliyor. Bu ekosistemde doğan çalışmaların retorikten dil kullanımına kendine özgü bir formu var. Dümeni tamamen yapay zekaya bırakılmış metinler de kısa maddelemeleri, sayısız ara başlıkları ve kendilerine has tırnak işaretleriyle yeni bir makale formu oluşturuyor. Bu görece yeni tarz metinlerin yanı sıra disiplinlerarası yaklaşım sergilemeksizin sadece bir filmi metafor olarak kullanmanın cazibesine kapılan daha bildik bir yazı janrı var. Bu yoğun trafikle baş etmek, tamamen gönüllü emeğe dayanan küçük yayın ekibini kimi zaman zorluyor ama bu akışta alana katkı potansiyeli taşıyan çalışmalara rastlamak tanıdık bir yüz görmek gibi sevindiriyor.

Kuşkusuz bu şaşırtıcı trafik, *sinecine*'nin Türkiye için uzun sayılabilecek on beş yıllık tarihiyle ve sinema alanında araştırmacıların aklına ilk gelen nitelikli akademik mecra olmasıyla ilişkili. Bu durum hem gururlandırıyor hem de yazarlarına telif verebilen popüler bir sinema dergisinin hayatta kalamadığı eski bir film ülkesinde sorumluluk duygusu yaratıyor. Pek çok uzun ömürlü kurumu ve köklü üniversiteleri sallayan demokratik ve kurumsal krizlerin yarattığı türbülansta *sinecine* bu sorumluluk duygusuyla yolculuğuna devam ediyor.

Bu sayıdan itibaren her sayımızda film çalışmaları alanındaki genel makalelerin yanı sıra tematik bir dosyaya yer vereceğiz. Güz 2025 sayısında tema editörlüğünü Hakan Erkalıç'ın yapacağı Film Festivalleri dosyası için yazı önerilerinizi bekliyoruz. Bu sayıda, *sinecine*'nin tarihinde ilk kez, İngilizce yazıların sayısı Türkçe yazıları geçti. Bu özel editöryal politika sonucu değil, doğal ve kendiliğinden bir gelişme. Dergiye önerilen çalışmalara baktığımızda önümüzdeki sayılarda da bu eğilimin uluslararasılaşarak süreceğini görüyoruz.

Ekranınızda gördüğünüz bu sayıda üç makale ve iki değerli yazısı ile karşınıza çıkıyoruz. Aydın Çam ve Azad Durak'ın "Yalancı Dünya: Yeşilçam Ekonomisine Edebi Bir Bakış" başlıklı makalesi, edebiyat ile sinema tarihyazımı arasında nitelikli bir köprü kuruyor. Orhan Kemal'in romanını sistematik bir içerik analiziyle inceleyen yazarlar, edebi metin-

lerin sinema tarihindeki boşlukları doldurma potansiyelini gösteriyor. 1960-1970 döneminde Yeşilçam'ın enformel ekonomik yapılarına dair veriler sunan bu çalışma, belgesel kaynak eksikliğinin yarattığı metodolojik zorluklara yaratıcı bir çözüm öneriyor. Kemal'in tanıklığının dönem eleştirilerle örtüşmesi, edebi eserlerin sinema araştırmalarındaki değerini kanıtlıyor.

Ruben Östlund'un *The Square* (2017) filmi, İrem Özgören Kınılı'nın analizinde Norbert Elias'ın figürasyonel sosyolojisiyle buluşuyor. Norbert Elias'ın kavramsal çerçevesini Ruben Östlund'un filminde uygulayan yazar, modern toplumsal ilişkilerdeki çelişkileri ve uygarlaşma sürecinin kırılma anlarını çözümlemekte. "The Ambiguities of the Civilised Man" sosyolojik film analizinin sinema çalışmalarına katkısını gösterirken, Avrupa sinemasının toplumsal eleştiri potansiyelini de ortaya koyuyor.

Henrieta Krupa'nın "The Monstrous Feminine Re-Imagined: *The Substance*" başlıklı makalesi, feminist film kuramının çağdaş korku sinemasındaki tezahürlerini inceliyor. Coralie Fargeat'ın filmini Julia Kristeva'nın abjekt kavramı, Barbara Creed'in monstroz kadın teorisi ve Laura Mulvey'in eril bakış kuramı üzerinden analiz eden çalışma, bedensel korku türünün feminist potansiyelini keşfediyor. Filmin grotesk imgeleri ve bedensel parçalanma tasvirleri üzerinden toplumsal normları sorgulama kapasitesine odaklanan analiz, feminist korku sineması çalışmalarına katkı sağlıyor.

Değini bölümünde Ömer Gökhan Ulum, Outi Hakola'nın *Filming Death: End-of-Life Documentary Cinema* (2024) adlı eserini incelediği eleştirisinde, belgesel sinemanın en hassas konularından birine ışık tutuyor. Ölümün temsili, etik ikilemler ve izleyici üzerindeki psikolojik etkiler üzerine derinlemesine düşünen bu çalışma, kamera arkasındaki ahlaki sorumluluğu tartışmaya açıyor.

Son olarak, Sercan Kule'nin 12. Uluslararası Canlandırma Film Festivali'ne dair notu, Türkiye'deki animasyon kültürünün gelişimine tanık oluyor. Festival platformlarının sanat formu olarak animasyonun gelişimine katkısını değerlendiren bu yazı, yerli animasyon ortamının uluslararası bağlamını gösteriyor.

Bu sayıda yer alan çalışmalar, sinema araştırmalarının metodolojik çeşitliliğini ve kuramsal zenginliğini yansıtıyor. Edebi metinlerden sosyolojik analize, feminist kuramdan belgesel etiğine uzanan geniş spektrum, film çalışmaları alanının dinamizmini kanıtlıyor. Her çalışma, sinemasal deneyimin farklı boyutlarını keşfederken, çağdaş sinema kül-

türüne dair eleştirel perspektifler sunuyor.

İlk makalemi müstehcen bir zaman önce yayınladığım *Sinecine*'nin editörlüğünü bu sayıda Ahmet Gürata'dan teslim alıp ben yürüttüm. Asya'nın bir ucundan yazdığım mesajlar sebatkar editör yardımcıları Selver Dikkol, Yankı Özcan ve Mehmet Şahin'i sabahın darında buldu. Saat farkı kaprislerine göre düzenlenen yayın kurulu toplantılarında kurulun dayanışmacı heyecanını ve sayısız organizasyonel detayda Ruken Özürk'ün desteğini yanımda buldum. Daha önceki sayılarda olduğu gibi bu sayıda da derginin dizgisini ve ferah tasarımını başarıyla yürüten Buğra Kibaroğlu ve dil editörümüz Hugh Jefferson Turner paha biçilmez katkılarını sundular. Film çalışmaları alanındaki meslektaşlarımın da yazar, hakem ve editör olarak *sinecine*'ye destek olmalarını ve bu platformun canlı ve ilgili kalmasını diliyorum.

İyi okumalar.